

[Hauch.]

uden for de Organisationer, som er knyttet dertil — det kan det ærede Medlem være ganske overbevist om. Og det er mig kært ved denne Lejlighed at faa det sagt, for at der ikke skal udbrede sig mærkelige Sagn om, hvad der skal foregaa paa dette Møde. Det ærede Medlem og mange andre, der deler hans Opfattelse, glæder sig til Mødet. Jeg glæder mig ogsaa til det, men det er jo ikke sikkert, at de Forudsætninger, ud fra hvilke man nærer denne Glæde, just i alle Tilfælde er de samme. Jeg vil i hvert Fald meget fraraade det ærede Medlem og hans politiske Parti og de Organisationer, som han i særlig Grad føler sig knyttet til, paa Forhaand at træffe Beslutning om, hvad der skal ske paa Mødet i Odense den 21. — det skal vi nok selv ordne uden de Herrer's Medhjælp.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Oluf Johansen) udtrykte megen Bekymring for min og mine Meningsfællers Fremtid — den tegnede sig efter hans Mening mørkt. Dette er Udtryk for et rørende ydmygt Sind, og jeg paaskønner selvfølgelig den Omhu og den Omsorg, det er Vidnesbyrd om, men skal i øvrigt ikke fordybe mig deri.

Det ærede Medlem stillede mig imidlertid et bestemt Spørgsmaal, og det er jeg pligtig at svare paa. Han stillede mig det Spørgsmaal: om det var rigtigt, at jeg under disse Forhandlinger havde givet Udtryk for, at den Vanskelighed, vi her var inde i, skulde løses enten ved en Sterlingkurs paa 22,40 eller paa anden Maade. Ja, det har jeg udtalt, og jeg vedkender mig fuldt ud denne Udtalelse. Den er fremsat ud fra ganske den samme Baggrund som den, der var bestemmende for mig, da jeg tog Stilling til Spørgsmaalet om 4 Dollars for 1 Pund Sterling, nemlig Ønsket om at naa til en Overenskomst og ikke komme ud i en oprivende Strid. Jeg har sagt det offentligt, saa alle ved, at det er saadan. Men det har jo ikke været muligt, desværre, at faa Regeringen og Flertallet til at erkende, at man havde en Forpligtelse her til at holde Landbruget skadesløst. Man holder Landbruget delvis skadesløst, men videre har man ikke kunnet drive det. Derfor var min Stilling givet, og derfor vender jeg naturligvis ogsaa tilbage til mit oprindelige Standpunkt med de 22,40 for 1 Pund Sterling. Jeg haaber, dette maa være tilstrækkelig klart og oplysende for det ærede Medlem.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Minister kom — formentlig ud fra en

Irritation, som jeg ikke er ude af Stand til at forstaa, men som jeg ikke billiger — til at sige, at den historiske Fremstilling, jeg havde givet, ikke var redelig, det var ikke nogen redelig Fremstilling. Det mener den højtærede Landbrugsminister jo ikke. Naar den højtærede Landbrugsminister giver en Fremstilling, saa er den selvfølgelig redelig, og naar jeg giver en Fremstilling, er den naturligvis redelig. Der kan være Ting, som den højtærede Landbrugsminister ikke fremhæver, og som jeg anfører og fremhæver i min. Det var da ogsaa bemærkelsesværdigt, at det eneste, Landbrugsministeren havde at indvende, var dette, at jeg ikke havde meddelt, hvordan det forholdt sig med Sverige og Norge i Forhold til Danmark. Jeg skal ikke fordybe mig videre i dette; den højtærede Landbrugsminister og jeg skal formodentlig have noget at gøre med hinanden ogsaa i Fremtiden, og jeg vil ikke undlade at sige ved denne Lejlighed, at jeg anser det for givet, at den højtærede Landbrugsminister ikke har villet give det Udseende af, at jeg har givet en falsk Fremstilling i min Tale i Dag.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det eneste neutrale Land, som fulgte Sterling, var Danmark; vi fulgte den en Tid, og saa forlod vi den. Men det eneste Land i Verden, som har en virkelig dybtgaaende Interesse i at følge Sterling — naar vi undtager de engelske Dominions —, er netop det Land, som er vort, og den højtærede Landbrugsminister ved, hvor indtrængende vi fra Landbrugets Side talte til Regeringen om denne Sag — men for døve Øren. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge, om den høje Regering tror, at det er Landbrugets Interesse at knytte sig til Dollar, til et Land, som ikke er med i Krigen, et Land, som er upaavirket af de svære Rørelser, der gør sig gældende i Europa, i Stedet for at holde sig til vort gamle store Aftagerland England. Jeg føler mig overbevist om, at man netop her er ved et Spørgsmaal, som man burde have skænket noget mere Overvejelse inden for den høje Regering, end Tilfældet er.

Den højtærede Landbrugsminister hævder, at vi i og for sig ikke bliver en Øre rigere her i Landet, selv om vi sætter en høj Sterlingkurs; vi faar de samme Penge hjem, enten vor Mønts Værdi er høj eller lav. Deri har Landbrugsministeren jo ikke Uret. Det er, om jeg saa maa sige, det penible i Forbindelse med denne Sag, at vi ikke faar en Øre mere eller mindre hjem, hvad enten vi følger Sterlingkursen eller ej; men den Politik, som man fra Regeringens